

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caixabank SA

Strona pozwana: Alberto Galán Luna y Domingo Galán Luna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równowagi i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowy dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?
- 2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?
- 3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równowagi i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 10 września 2013 r. — Ronny Verest, Gaby Gerards przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-489/13)

(2013/C 352/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Ronny Verest, Gaby Gerards.

Dруга strona postępowania: Królestwu Belgii.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 56 traktatu WE stoi na przeszkodzie opodatkowaniu w państwie członkowskim położonych w innym państwie członkowskim niewynajętych nieruchomości na innej podstawie aniżeli określony lokalnie dochód katastralny, w szczególności w niniejszym przypadku, przy założeniu, że określony lokalnie dochód katastralny jest określany w podobny sposób jak belgijski dochód katastralny z tytułu nieruchomości położonych w Belgii?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 lipca 2013 r. w sprawie T-106/12 Cytochroma Development, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 13 września 2013 r. przez Cytochroma Development, Inc.

(Sprawa C-490/13 P)

(2013/C 352/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Cytochroma Development, Inc. (przedstawiciele: S. Małynicz, barrister, A. Smith, solicitor)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Teva Pharmaceutical Industries, Ltd.

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie T-106/12;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony ze względu na następujące podstawy:

— Sąd naruszył przepisy art. 65 ust. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ oraz art. 1d pkt 1 rozporządzenia nr 216/96⁽²⁾ dotyczące środków podejmowanych przez OHIM w celu zastosowania się do wyroku Sądu;

— Sąd naruszył zasadę pewności prawa oraz art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 216/96 z dnia 5 lutego 1996 r. ustanawiające regulamin wewnętrzny izb odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 28, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 września 2013 r. — Boston Scientific Medizintechnik GmbH przeciwko AOK Sachsen-Anhalt

(Sprawa C-503/13)

(2013/C 352/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Strona pozwana: AOK Sachsen-Anhalt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (¹) należy interpretować w ten sposób, że produkt, a mianowicie wszczepiony w ciele ludzkim produkt medyczny (tutaj: rozrusznik serca), jest wadliwy już wówczas, jeśli urządzenia należące do tej samej kategorii produktów mają znacznie zwiększone ryzyko awarii, aczkolwiek wada wszczepionego w konkretnym przypadku urządzenia nie została stwierdzona?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie 1 odpowiedzi twierdzącej:

Czy koszty zabiegu mającego na celu eksplantację produktu i wszczepienie innego rozrusznika stanowią szkodę spowodowaną przez uszkodzenia ciała w rozumieniu art. 1, art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 85/374/EWG?

(¹) Dz.U. L 210, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 września 2013 r. — Boston Scientific Medizintechnik GmbH przeciwko Betriebskrankenkasse RWE

(Sprawa C-504/13)

(2013/C 352/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Strona pozwana: Betriebskrankenkasse RWE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (¹) należy interpretować w ten sposób, że produkt, a mianowicie wszczepiony w ciele ludzkim produkt medyczny (tutaj: wszczepialny kardiowerter-defibrylator serca — ICD), jest wadliwy już wówczas, jeśli w znacznej liczbie urządzeń tej samej serii wystąpiło wadliwe działanie, aczkolwiek wada wszczepionego w konkretnym przypadku urządzenia nie została stwierdzona?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie 1 odpowiedzi twierdzącej:

Czy koszty zabiegu mającego na celu eksplantację produktu i wszczepienie innego ICD stanowią szkodę spowodowaną przez uszkodzenia ciała w rozumieniu art. 1, art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 85/374/EWG?

(¹) Dz.U. L 210, s. 29.